

במדינה

העם

עוד שלב

הדהבן גוריוניזציה בישראל נמשכת באי-טיות, אך בהתמדה. השבוע עברה שלב נוסף. המיכללה לבסחון לאומי היתה אחד הי סמלים האחרונים של הבן גוריוניזציה של המדינה. היא הוקמה בשיא שלטונם של בן גוריון, פרס ודיין.

מטרתה היתה: להנחיל לקבוצות נבחרות של פקידים בכירים וקצינים את תורת הבסחוניזם הצרוף — השקפת עולם הי מכניסה את כל המטרות והמשימות הי רבגוניות של החברה לתוך מיטת סדום צרה של בסחון — ושיעבוד הבסחון עצמו לכת שלטונית קטנטנה.

זמן קצר לאחר הקמת המיכללה, פשט הבן גוריוניזם את הרגל. הבסחוניזם איבד את אחיזתו הבלעדית בצמרת המדינה.

אולם המיכללה נשארה, איש לא ידע בדיוק לשם מה, אך לא נעים היה לבטלה — מה גם שהדבר היה גותן פתחון פה לבן גוריון לטעון כי הממשלה בוגדת בבסחון המדינה. מדי מחזור נשלחו לשם 26 אנשים בכירים, מהם רבים שהיה צורך להכניס אותם למקרר, אחרי שהתפוטרו מתפקידיהם.

זה יכול היה להימשך הרבה זמן — לולא התרגז האוצר על הכסף המבוזבז. לא תמיד רגישה הממשלה לביזבוז מסוג זה — אבל לוי אשכול זכר שהתנגד ל מיכללה עוד לפני הקמתה. לעומת זאת היה למיכללה תומך בצמרת האשכולית: איסר הראל, היועץ המיוחד.

נראה כי עצתו לא עזרה. השבוע הוחלט, למעשה, לחסל את המיכללה.

שביתות

מי ישלם?

מי נכנע השבוע בחיפה: פועלי הנמל, או ההסתדרות והממשלה?

ההודעה הרשמית, שפורסמה על ידי הי ממשלה, קבעה כי השביתה נשברה. הפועלים, לעומת זאת, חידשו את הי קצב הרגיל של עבודתם, אחרי שעסקניהם חזרו ונשבעו, כי ההסדר שהושג מבטיח להם, למעשה, את מרבית דרישותיהם. הישגי הפועלים היו נכבדים למדי:

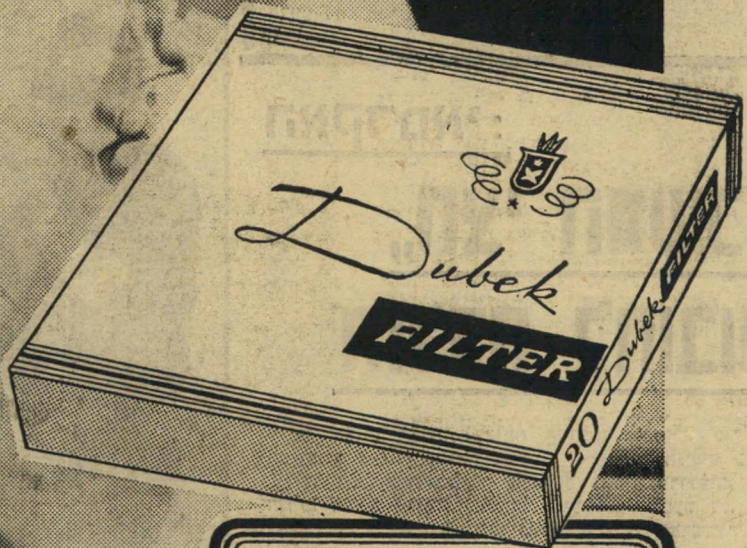
- יועלה שכר היסוד של כל הפועלים (אם כי לא במידה שדרשו);
- פועל יקבל מעמד של פועל קבוע אחרי שמונה שנות עבודה, ולא אחרי 12 שנים, כפי שהיה נהוג עד עתה;
- הישגים נוספים יושגו למה שנהוג בי נמל אשדוד, שם אין חברה קבלנית החוצצת בין מינהלת הנמל לבין הפועל;
- התיקונים העיקריים ייקבעו על ידי שינויים בדירוג שינויים אלה, שיקיפו כשליש מתוך 1600 הפועלים, ייקבעו על ידי ועדת הבוררות; הזיירו הפועלים מראש: אם ההעדה תאכזבם, יחדשו את השביתה, בי עונה הבוערת של ייצוא ההדרים.

ההטבות מסתכמות בכסף רב, מי ישלם? התשובה יכולה להיות פשוטה: הי מעביד. כלומר: שרותי נמל מאוחדים, הי מבצע את כל עבודות הנמל בקבלנות, בשביל רשות הנמלים הממשלתית. תשובה זו השתמעה גם מדברי מנהל הרשות, רב-אלוף חיים לסקוב. שגילה יומיים לפני תום השביתה: עוד לפני התחלת השביתה, הוא הבהיר למנהל החברה הקבלנית, יצחק אלטוביה, כי כל העלאה בשכר הפועלים חייבת להיעשות על חשבון רווחי החברה, או על ידי ייעול העבודה ומניעת ביזבוזים. תשובה זו גם משמעת מהצהרות הי ממשלה וההסתדרות, שיש למנוע העלאת מחיר השירותים. אולם מכיון שחברת שרותי נמל מאוחדים היא חברה הסתר-רותית, ומכיון שאין איש יכול לבקר את הוצאותיה והביזבוז שלה, אפשר להניח כי הממשלה תמצא דרך מוסתרת להיכנע לבוסים של החברה, ולהוסיף למחיר שירותיה את ההוספות האחרונות לפועלים.

החזית. ארבע המלים המאלפות של הי שבוע היו הממשלה, בתיאום עם ההסתדרות. צירוף זה, הוסבר בהודעה הי ממשלתית, הוא שהביא להכנעת הפועלים. צירוף זה גם הבהיר את החזית במאבק זה. מצד אחד: הפועלים. מולם: המעבידים — הממשלה וההסתדרות.

לצירוף זה יש משמעות חורגת הרבה מעבר לסיכסוך החיסאי, והיא תהיה, בלי ספק, התופעה המרכזית בכל סיכסוכי העבודה הגדולים הצפויים בעתיד הקרוב.

היא
כמובן
הטובה
מכולן

פילטר
דובק

פרסום ד"ר יעקב סולן